

Sygnatura akt IV Ka 116/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Mariusz Górski (spr.)
Sędziowie :	SO Sylwana Wirth SO Ewa Rusin
Protokolant :	Marta Synowiec

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 4 czerwca 2013 roku

sprawy **J. D.**

oskarżonego z art. 229 § 1 i 3 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 6 grudnia 2012 roku, sygnatura akt II K 537/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 116/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem J. D. uznany został za winnego, że w dniu 16 marca 2012 roku w K., woj. (...) udzielił korzyści majątkowej w postaci 5 banknotów o nominale 100 złotych serii (...), (...), (...), (...) i (...) w łącznej kwocie 500 złotych pełniącemu funkcję publiczną kierownikowi Biura Powiatowego Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa w K. – L. D., aby skłonić go do naruszenia przepisów prawa poprzez pozytywne rozpatrzenie złożonego przez wymienionego w dniu 16 marca 2012 r. wniosku o przywrócenie terminu do złożenia oświadczenia o wykonaniu zadań zgodnych z gospodarstwem niskotowarowym,

to jest za winnego popełnienia czynu z art.229§1 i 3 k.k.

Za to, na mocy zrt.229§3 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie, w oparciu o art.69§1 i 2 k.k. oraz art.70§1 pkt. 1 k.k. zawieszono warunkowo na okres lat 2.

Nadto, zważywszy na treść art.71§1 k.k. wymierzono oskarżonemu 50 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 10 złotych.

Wyrok powyższy zaskarżył oskarżony, a z treści jego osobistej apelacji wynika zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, a przejawiający się w uznaniu zgromadzonych dowodów za potwierdzające sprawstwo i zawinienie oskarżonego, podczas, gdy prawidłowa ocena faktów winna prowadzić do decyzji przeciwnej.

Nadto J. D. zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, która mogła mieć wpływ na treść wyroku, a to art.79§1 pkt. 2 k.p.k., poprzez przeprowadzenie postępowania jurysdykcyjnego bez udziału obrońcy, choć zważywszy na fakt, że jest on osobą poważnie niedosłyszającą udział obrońcy był obligatoryjny. Tym samym pozbawiono skarżącego możliwości aktywnej obrony, a zwłaszcza koniecznej w jego sytuacji pomocy prawnej.

Z uwagi na powyższe apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego jej rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja w części zarzucającej obrazę art.79§1 pkt.1 k.p.k. i w konsekwencji wnosząca o ponowne rozpoznanie sprawy zasługuje na uwzględnienie.

I tak, wbrew twierdzeniom skarżącego wydaje się, że zgromadzone dotychczas dowody jednoznacznie wskazują na sprawstwo i zawinienie J. D. odnośnie przypisanego mu przestępstwa, zaś jego przeczenie można uznać jedynie za nieudolną próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej.

Powyższe nie było jednak wystarczające dla utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy mając na uwadze treść zarzutów apelacji, zadecydował o sprawdzeniu, czy faktycznie oskarżony jest osobą głuchą lub choćby poważnie niedosłyszającą.

W pierwszej kolejności zwrócono się zatem do J. D. o udokumentowanie jego stanu zdrowia. W odpowiedzi nadeszła jedynie informacja, że w maju 2005 r. skarżący korzystał z pomocy laryngologicznej. W tej sytuacji zawrócono się do właściwej przychodni lekarskiej i uzyskano odpowiedź, że faktycznie J. D. był konsultowany z powodu niedosłuchu lewostronnego. To nie wskazywało jeszcze na okoliczność o jakiej mowa w art.79§1 pkt. 2 k.p.k., jednak 31 maja 2013 r. wpłynęła do Sądu Okręgowego dodatkowa dokumentacja lekarska, z której jednoznacznie wynika, iż apelujący cierpi na dwustronny głęboki niedosłuch odbiorczy (por. k.246). Było to już wystarczającym powodem dla stwierdzenia, że w czasie postępowania przed Sądem I instancji faktycznie doszło do obrazę właśnie art.79§1 pkt.2 k.p.k., co musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego jej rozpoznania.

Jedynie tylko na marginesie wypada zauważyć, że przy ponownym rozpoznaniu sprawy, w razie ewentualnego kolejnego skazania J. D. analizy wymaga, czy podstawę wymierzenia kary grzywny stanowi istotnie art.71§1 k.k. czy też należy uczynić to w oparciu o art.33§2 (por. art.115§4 k.k.).